

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۵ اگست ۲۰۲۲

زمینه سازی ها برای آوردن مجدد طالب! (۸)

چهارشنبه - ۰۲ سنبله ۱۴۰۱ - کابل: ایجاد ادارات و تربیت اداری طالب!

همان طوری که در قسمت های گذشته این مختصر دیدیم، امپریالیسم امریکا و شرکاء در طی ۲۰ سال گذشته همزمان با به نمایش گذاشتن جنگهای زرگری شان با طالب، آنها را در زمینه های مختلف کمک نمود تا در آینده بتوانند حاکمیت را بدانها بسپارند. جهت رسیدن به این هدف آنها دو مشکل دیگر نیز داشتند، یکی عدم موجودیت یک سیستم اداری که بتواند نمایندگی از حاکمیت دولتی نماید و دیگری تربیت افراد طالب برای آن.

تا جایی که از مطالعه اوضاع کلی کشور در ۲۰ سال قبل بر می آید، این دو مشکل هرکدام علت های خاص خود را داشتند که امپریالیسم امریکا و شرکاء می بایست آنها را برطرف می نمودند.

مشکل عدم موجودیت ادارات زمانی به وجود آمد که جهادی ها بعد از سازش های ننگین بین پرچمی ها با شورای نظاری ها و خلقی ها با گلبدینی ها، حاکمیت را از نیروهای وابسته و منقاد روس تصرف نمودند. آنهایی که در آن زمان در شهر کابل و سایر ولایات افغانستان زندگانی می نمودند، می توانند به خاطر بیاورند که جهادی ها چگونه تمام دار و ندار و زارت خانه ها را مال شخصی و غنیمت جنگی دانسته به یغما بردند.

این دزدی و سرقت که از خانه های مردم آغاز یافته بود و بعد از بردن بس های "ملی بس" لین های برق موترهای برقی را نیز از جاکندند به همان جای متوقف نشده، به مرور میز و چوکی ادارات و به گفته تعدادی از شاگردان تخته و تباشیر مکاتب را نیز تصرف مالکانه نموده، آنچه را قابل بردن بود بردند و آنچه را نمی توانستند ببرند، به آتش کشیدند. در نتیجه زمانی که طالب بار اول بر اورنگ قدرت آورده شد، واقعاً نه اداره ای وجود داشت و نه میز و چوکی، تا ادارات آن زمان بتواند شکل و شیمای یک اداره در اواخر قرن بیستم را تداعی نماید.

مشکل دوم آن بود که اساساً طالب از خرد تا بزرگ، از چلی تا مولوی نه تنها به چوکی نشینی عادت نداشتند و حتا بلد نبودند و تعدادی از آنها روی روایات جعلی و سخت عقب مانده، نشستن بالای چوکی را "تقلید از کفار" دانسته علیه آن مبارزه می کردند، بلکه هیچ نوعی آشنائی با اصول اداری و تشکیل ادارات و تقسیم وظایف بین مأموران حکومتی بر حسب روابط عمودی نداشتند.

آنها همه خود را طالب و در یک سطح دانسته به غیر از چند مولوی و یا قومندان و در نهایت "امیرالمؤمنین" تشکیلات اداری دیگری را نه می شناختند و نه به فکر ایجاد آن بودند. آنچه را به ارث برده بودند فقط اتاقهای خالی و چند میز و چوکی شکسته بود که همه به مثابه مواد تسخین در گوشه اتاق انبار شده بود. از همین رو از وزیر طالب گرفته تا کاتب و سرکاتب آن بر روی زمین می نشستند، یک میزک کوتاه تعویذ نویسان را مقابل خود می گذاشتند و از همان طریق "ادارات طالبی" را فعال نگه می داشتند.

با در نظر داشت هر دو کمبود، امپریالیسم امریکا و شرکاء بعد از اشغال خونبار افغانستان، کوشش نمودند تا از یک سو پایه و اساس یک تشکیلات اداری پندیده و ورم کرده را بگذارند و در کشوری که تا قبل از آن رؤسای دولت و وزرای خارجه و صدراعظم ها سخنگو نداشتند، برای علاقه داریها سخنگوی و بست سخنگوی ایجاد نمایند و از جانب دیگر خلاف دوران اول حاکمیت طالب که مستقیماً از مدرسه به ارگ و وزارتخانه ها آورده شده بودند، اینبار آنها را هم در زندانهای شان و هم در بیرون از زندان ظرف ۲۰ سال تربیت اداری لازم دادند. تا وقتی حاکمیت را به آنها تسلیم می دهند، حداقل از لحاظ شکل، ادارات آنها مضمّن کننده و تحقیر آمیز نباشد.

تا جایی که از روند قضایا بر می آید امپریالیسم امریکا و شرکاء از ایجاد ادارات پندیده و ورم کرده، خلاف بینهش امروزی حاکم بر نئولیبرالیسم که با شعار "کمر بند ها را محکمتر ببندیم" در غرب تلاش صورت می گیرد تا ادارات هرچه بیشتر کوچکتر شده با حذف بیروکراسی زاید، به کارائی ادارات افزوده مصارف را به حد اقل برسانند، آگاهانه ادارات حاکمیت پوشالی ساقط شده را متورم بنیان گذاشتند.

امپریالیسم امریکا و شرکاء از ایجاد چنین اداراتی اهداف متعددی را دنبال می نمودند، از جمله:

*- ادارات متورم مصارف بیشتری ایجاد نموده، در کشوری جنگ زده که خود نمی تواند بر مبنای عواید داخلی روی پایش بایستد، درجه وابستگی کل حاکمیت را به استعمارگران فزونی می بخشد؛

*- هر چند در ظاهر و عجالتاً قشر وسیعی از شبه روشنفکران گرسنه و یا نیمه گرسنه را به خود جلب و جذب می نماید مگر در دراز مدت به خصوص بعد از انتقال به اداره بعدی، بار تمویل حاکمیت بعدی را سنگین تر ساخته، هر نوع حرکت آنها در قبال کاهش تورم اداری و کاهش تشکیلات را برایشان هزینه بردار ساخته، عملاً بنیان نارضایتی های بعدی را می گذارند؛

*- با گسترده ساختن ادارات، جنگ قدرت بین افراد حاکمیت بعدی را از قبل اساس می گذارند.

هموطنان گرامی!

هرگاه همین اکنون به حاکمیت امروزی طالب و دور اول شان دقت نمائیم می بینیم که امپریالیسم امریکا و شرکاء در عین حالی که طالب را به ارگ آورده، چگونه زیر پای آنها را با ادارات متورم مین گذاری نموده، نه توان آن را دارند تا همیشه بر روی آن زمین مین گذاری شده زندگانی نمایند و این تشکیلات بی سر و پای را حفظ کنند و نه هم می توانند خود را از شر چنین تشکیلات متورمی برهانند و ناگزیر همیشه کاسه گدائی در دست به دنبال خیرات و صدقات بیگانگان و به زعم خودشان کفار روان باشند.

ادامه دارد

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!